

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Îmi pregătesc cuvântul și coborârea lui în carte, căci ceata sfinților prooroci se gătește de sărbătoare în cer și pe pământ pentru cel atât de mare între ei, proorocul Ilie, mare acest mărturisitor, fiilor, iar voi deschideți cartea și așezați în ea cuvântul Meu și grăirea Mea cu voi și cu slujitorul cel ceresc, cu cel cu care Eu, Domnul Iisus Hristos, am petrecut cât am stat pe pământ după nașterea Mea între oameni, și cu care și după suirea Mea la Tatăl petrec și merg lucrând, și iată, și acum, în vremea Mea cuvânt pe pământ, în vremea Mea cu voi, o, că este scris în Scripturi că va veni Ilie proorocul și va lucra să ridice pe mulți spre Dumnezeu, spre părinții cei sfinți ai turmei Mele păstorite două mii de ani de cei sfinți, și ajunși ei în ceruri apoi pentru plata muncii lor pe ogorul mântuirii oamenilor care căutau spre Dumnezeu, spre părinți, și iată, pregătim zi de umilință și de pocăință stăruitoare și statornică apoi, și întoarcere la Dumnezeu, sau cum va fi să-și aleagă fiecare.

Dar mai ales gândul Meu este spre cei ce-și spun și se știu creștini ai lucrării cuvântului Meu din vremea Mea cu voi, și iată, iată, se așează de două ori la lucru acest cuvânt în ziua aceasta, de două ori, fiilor, ca a doua oară să facă fiecare alegerea cea pentru el, fie de partea vieții duhovnicești, fie pământești.

Fiilor, fiilor, viața cea pământească zi de zi îl desparte pe creștin de Dumnezeu, dar viața cea duhovnicească înseamnă dragoste, înseamnă dor de cer, înseamnă mers în turmă. N-a avut ce să-i zidească pe creștinii de până acum, dintre cei ce au auzit și au venit să audă și să știe pe cele de pe masa Mea cu voi, o, că numai în turmă, numai în obște este facerea omului nou și sfârșitul omului vechi, și care trebuie mereu încumințit, și aceasta numai sub păstorie, căci altfel nu se vindecă năravurile, și rămâne omul în ele și cu ele, dar nu și cu Dumnezeu, și pe cât de vioi iubești ceea ce iubești împotriva ascultării de Hristos, tot așa de ușor te poți și despărți de El pentru voia ta însăși, fiule creștin.

Trebuie să mergi la școală, fiule, dacă dai să devii om mare. O, așa este și cu facerea ta cea pentru Dumnezeu, trebuie să mergi la școală, să înveți, să te silești, să te lași ajutat unde nu poți, unde nu știi, să treci prin probe, prin examene fel de fel, după cum îți este statul pe loc sau mersul cu Domnul și cu frații. Trebuie să înțelegi din toate și să pricepi pildele care te probează și te învață să fii al Domnului apoi, și nu al lui satana, o, că nu oricum se lasă omul de satana, dar crede el aceasta?

Fiilor, fiilor, creștinii cei ascultători sunt biserica Mea, sunt cărămizile ei, sunt templul lui Dumnezeu și locașul dragostei sfinte, unde creștinii Mei au iubirea între ei așa cum Eu, Domnul, i-am iubit pe cei de atunci, și așa cum și ei iubeau și se îngrijeau nu de cele pământești, ci de iubirea dintre ei, de Domnul, fiilor, iar pe cele pământești le lăsau în urmă și se dădeau ei biserică Mie.

Trupul creștinului trebuie să țină de partea duhovnicească pentru drepturile lui, iar altfel dacă se lucrează nu ajunge cu Hristos cel ce se lasă condus de trup, de ceea ce-i cere trupul. Iubirea de trup și de cele pentru trup și întâietatea pentru partea trebuitoare trupului, aceasta distruge în creștin și în biserică puterea lui Dumnezeu. Mulți au trecut și au luat de pe masă acest cuvânt, și n-au înțeles, n-au căutat cu deadinsul să priceapă ce este cu această lucrare de cuvânt venit din cer pe pământ la oameni, o, și au ieșit din împlinirea lui, de pe calea lui, care are la capăt rodul ei.

O, fiilor, vindecarea dragostei primită în dar la auzul glasului cuvântului Meu, această lucrare mare trebuie s-o caute fiecare dintre cei milușiți de Dumnezeu prin darul acestui cu-

vânt, căci nedragostea vine ca o boală grea și greoaie, iar cel căzut în această boală nu se poate singur ajuta, căci este bolnav, este singur.

O, fiilor, vorbirile de orice fel între frate și frate sunt primejdioase foarte asupra dragostei de Dumnezeu, căci cei ce nu înțeleg că pe calea acestui cuvânt nu se vorbește de toate, ci cuvântul Meu trebuie împărțit, lucrare duhovnicească trebuie să aibă de împărțit între ei cei ce se cunosc pe această cale măreață a venirii Mele cuvânt pe pământ, o, aceia își fac între ei legături și vorbiri vătămătoare, pentru care ei au ieșit odată din lume și din ce era al lor, dintre cei ce erau ai lor, și apoi, iată, iar se întorc, iar, fiilor, iar, iar Eu Mă văd înșelat de ei.

O, iată ce povață dau: Vorbirile dintre frate și frate să nu fie pământești pentru cei duhovnicești de bună voia lor. Vorbirea dintre frați să nu se facă lup care să le prade sufletele, să nu fie goală de bunătățile cerești, de grija de a atrage pe cei din cer spre ei, că iată, atâtea feluri de vorbiri au între ei creștinii, și pleacă Domnul de lângă ei dacă ei vorbesc numai ca pe pământ, numai pe cele goale de haina sufletului, de viața sufletului. Vorbirea oricum și orice, vorbirea de rău mai ales, este o patimă hrănită de satana, căci este lucrare diavolească, și duhul judecății îmbolnăvește peste tot pe creștinii care se voiesc cu Dumnezeu.

O, voi, care Mă știți venit pe pământ cuvânt, luați aminte la glasul Meu de peste voi și prețuiți timpul viețuirii în trup, că multe păcate are omul scrise în cer de către satana, iar timpul cel pentru pocăința atâtor păcate e puțin, puțin, fiilor. E pierdere mare pentru suflet dacă trăiți pe pământ pentru grija de trup, păcat pe care îl scrie satana cu vârf și îndesat.

Lucrul mâinilor să nu vă ia din fața Domnului, aveți grijă, fiilor, ca nu cumva să vă fie el judecător pentru voi, că iată, vine duhul judecății între frate și frate din pricina lucrului cu mâna.

O, rugați-vă să nu cădeți în necredință, să nu fiți duși în această ispită pierzătoare de suflet din pricina neîmplinirilor celor cerute de Mine vouă pentru zilele acestea peste creștinii acestui cuvânt ceresc, prin care Eu, Domnul, dau să pot peste pământ împlinirea cea mare a venirii Mele pentru nimicirea oricărei puteri potrivnice lui Dumnezeu Făcătorul, și să fie răscumpărat pământul și scos de sub păcatele omului, căci pământul e al Domnului, nu al omului, o, și de aceea i-am învățat pe cei care iau cuvântul Meu și le-am spus să nu vândă pământ, că e al Domnului pământul, așa este scris, căci Domnul a făcut pământul, iar omul să poată doar prin lucrul mâinilor sale pentru el, și pentru fapte bune uneori pentru iertarea multelor lui păcate, o, și să ascuți de Dumnezeu Care te învață să ieși din lume ca să te poată cunoaște, ca să te poată avea la adăpost de duhul lumii și de păcatele ei și să nu mai stai în lume pentru bani, măi creștine măi, căci banul este blestemul care îl desparte pe om de Dumnezeu, de viața cea de veci, cea dulce de aici și până în vecii.

Se strică omul la minte pentru bani, și numai la câștig de bani îi este gândul. O, nu-ți trebuie bani, creștine, ci mântuire să cauți să-ți faci. Nu-ți trebuie pentru trai decât puțin, că dacă dai să ai mai mult nu mai ești creștin cu viața ta cea dată de Dumnezeu s-o ai și să-ți lucrezi cu ea mântuirea și locul tău lângă Dumnezeu pe vecii. O, dacă pe pământ cât stai cauți cu prea multe plăceri și gusturi și doruri, îți trebuie bani pentru ele și Îl pierzi pe Domnul, că trebuie să stai în lume pentru bani. O, ajunge cu această rătăcire pe drumuri! Ieșiți din lume, că vine prăpădul pe care omul îl lucrează să fie și să vină și te găsește pe drum cu lumea, cu fața la lume, și nu la Dumnezeu, măi creștine măi, iar Eu te strig, vă strig: ieșiți din lume ca să fiți cu Dumnezeu cu dragostea din voi, cu viața cea duhovnicească, fiilor.

Iată ce spun acum: Precum cetatea cuvântului Meu este o pildă pentru obștea creștină, pentru fiecare creștin în parte, așa și fiecare creștin este o pildă pentru fața Domnului, pentru cetatea Domnului, după cum lucrează fiecare pilda sa, bună sau rea, iar cei știuți aproape, mai aproape cu Mine și cu taina Mea de la Pucioasa, pot aceștia fi cădere sau ridicare pentru cei mai slabi, care caută să meargă și cum să meargă. De aceea trebuia să spun la începutul grăirii Mele din ziua aceasta că se așează de două ori la lucru acest cuvânt, ca a doua oară să

facă fiecare alegerea cea pentru el, fiecare, ori de partea vieții duhovnicești, ori pământești și trupești, căci viața cea trăită pământește îl desparte de Dumnezeu pe creștin, dar viața cea duhovnicească înseamnă dragoste, înseamnă mers în turmă, înseamnă păstorit să fie creștinul, nu singur să se păstorească, nu să fie nedrept cu Dumnezeu și să-I ia Domnului lucrul din mână ca să-l facă el, ca să-și facă parte de neîmpliniri, iar Eu, Domnul, să cheltui zadarnic timpul pentru așteptare după creștin, iar el să-și vadă de ale lui, după ce atât de mult M-am aplecat și Mă aplec și Mă dau din plin, și să văd apoi nerecunoștință atât de multă pentru aplecarea Mea.

Să fii creștin, să fii iubitul Domnului înseamnă să trăiești binecuvântat zi și noapte și să ai cum să faci aceasta, să ai frați pe fiii lui Dumnezeu și să trăiești unul pentru altul. Nu pentru tine însuși, ci pentru cei din jurul tău să trăiești, așa cum lucrează fiii cetății cuvântului Meu pentru poporul Meu, nu pentru ei, și fiecare frate să facă aceasta, și înseamnă să faci așa mai ales pentru cei ce înțeleg mai puțin de unde vine puterea vieții de creștin jertfitor, căci pentru mântuirea ta ai nevoie de jertfa ta pentru cei din jurul tău creștini frați și plăcuți Domnului, și să-i placi și tu pe ei, căci creștinii care nu știu ce să fie și se plac mai mult pe ei ca și păgânii care trăiesc și se zbat doar pentru ei, o, e greu să iubească aceștia și să caute să aibă ce iubi, chiar și pe dușmani, darămite pe frații Domnului, pe cei ce iubesc pe Domnul cu viața lor dată lui Dumnezeu.

Fiilor, fiilor, să spunem iar și iar că trebuie veghe multă ca să nu fie pedepse pentru călcarea cuvântului Meu de către cei ce se aleg să meargă pe drumul cu care Eu vin din cer să-l dau celor ce vin și se aleg ai lui Dumnezeu. Câtă pedeapsă după lege ia cel ce adoarme în postul cel pentru paza hotarelor? Acesta e băgat la închisoare, la chin aspru, la răspundere grea față de țara lui. Creștinii au ca țară cerul pe pământ și împărăția lui Dumnezeu cu ei și pentru ei, și trebuie să stea de pază treji, și cu iubire mare până la jertfa cea deplină, că dacă ei nu păzesc treji hotarul dintre rai și iad, dintre Dumnezeu și satana, o, ce mult vor fi bătuți unii ca aceștia!

Iată, măi creștine măi, când dai să te așezi înaintea Domnului cu rugăciunea ta, cu petrecerea ta în Domnul, trebuie să-ți pregătești așezarea, și nu oricum să te așezi de vorbă cu Domnul, ci cu sfială, fiule, cu umilință multă, cu sufletul gătit frumos, cu iubire duhovnicească, cu dor de Dumnezeu, fiule creștin. O, n-ai făcut așa, și te învăț să faci așa, ca să nu-ți risipești zadarnic timpul tău de rugăciune, că nu oricum Îl capeți pe Domnul de partea ta, ci cu inima pregătită, veghetoare, cu o purtare tot timpul îngrijită ca în fața împăratului tău, ca nu numai la vremea de rugăciune să fie Domnul cu tine, nu numai atunci să-I dai vorbirea și purtarea ta frumoasă și smerită, o, nu, căci Domnul te măsoară tot timpul ziua și noaptea și îți cere inimă curată să ai, și umilință pentru aceasta, iar altfel nu poți fi cu Domnul și cu lucrarea Lui.

O, fiilor, umblați în lumină, nu în ascuns, nu în întuneric cu faptele și cu cuvintele, nu pitindu-vă unii de alții cu acestea, căci satana l-a deprins prea mult pe om să se ascundă, să se furișeze de cei din jur, și chiar de Dumnezeu să creadă că poate să se ascundă cu lucrările lui, căci el uită mereu că nu poate să se pitească cu ale sale de Dumnezeu, ci numai de oameni până la o vreme, când toate ies la iveală, și iată, trebuie pocăință multă pentru cele de până acum ascunse ale sale, ca să se poată șterge și să nu mai fie și să nu mai iasă la iveală. Și apoi trebuie să vrei să fii mic, ca să poți să stai sub ocrotire de cele rele, care te îndeamnă mereu din partea lui satana, căci satana nu-ți știe ție de frică, ci numai de cel ce veghează peste tine din partea lui Dumnezeu, iar altfel nu este orânduiala creștinească cea împotriva lui satana, iar cine nu știe aceasta cade în cursă, cade în neascultare, este prins fără de veghe peste el.

O, fiilor, când își predă omul vremea creșterii sale? El trebuie mereu, mereu numai la crescut să stea, și acela este creștin după fapte și după adevăr, iar pentru aceasta îi trebuie

duhul umilinței să și-l păstreze, și apoi cel pentru creștere spre cer. Când însă vrei să fii egal cu toți cei din jur, și arăți aceasta prin fapte și cuvinte, o, ai încetat de a mai fi copil ca să crești plăcut lui Dumnezeu, copil cu lucrul tău în poporul Meu, și apoi îți ascunzi neîmplinirile și partea ta cea rea și uiți de lumina lui Dumnezeu și uiți de întunericul lui satana, iar satana te prinde el când vede că fugi de lumină.

Cei ce-și ascund neîmplinirile încep apoi să lucreze minciuna ca să se poată ascunde sub ea, o, și ce să-i fac celui ce așa lucrează? N-am ce să-i fac, decât să-l las să culeagă roadele lucrului care nu seamănă cu lucrul lui Dumnezeu, ci cu cel al lui satana, căci grija de sine prea mare și prea multă, aceasta îl face pe creștin să-și facă voia, după ce a ales să vină și el pe calea cuvântului Meu peste pământ, iar dacă așa lucrează, el pierde apoi statul lui și pasul lui cu Dumnezeu și se lasă câștigat de satana și nu pricepe el lucrul lui satana. O, de ce ai venit, creștine, cu Domnul dacă nu ascuți de El?

Încă o dată amintesc pilda cu adevărul lucrurilor, când minciuna a furat hainele adevărului și s-a dus să facă ea dreptate într-o cetate cu gâlceavă în ea, dar în urma ei a venit adevărul gol, că n-a voit el să ia haina minciunii, și s-a dus gol pe cale mai departe și a ajuns când gata era să biruiască minciuna, o, și l-au cunoscut oamenii cetății, căci l-au văzut gol-goluț, și au înțeles ei șiretenia minciunii și au avut bucurie mare descoperindu-se adevărul lucrurilor apoi.

O, n-am putut să spun atâția ani, și iată, grăiesc acum ca să se știe de ce s-au ivit căderi, de ce s-au pierdut fii și fiice, iar voi, cei veghetori peste cetate, n-ați putut fi duși cu vorba așa cum s-ar fi crezut sau au încercat cei ce au dat să-și acopere neîmplinirile și să se dezvinovățească pentru ele lovind înapoi în cei rămași. Cei ce dau încă să mintă, o, așa e stofa lor, sunt fricoși, și nu lucrează cu adevărul, iar voi nu puteți fi mințiți, și ei nu știu bine aceasta. Să-i lăsăm cum vor ei să fie și să lucreze, căci adevărul rănește când lucrează el, iar ca să folosească ocolșuri, e greu, tot nu iese bine. Mai bine e să vină adevărul prin altfel de limbaj, că de venit el vine, dar face altfel de răni și face, fiilor. Iată, așa aleg să se petreacă lucrurile cei ce nu pot cu adevărul atunci când se mai poate să fie salvat omul, ca să nu poată satana să-l câștige de partea lui apoi, și mai ales pe veci, fiilor.

O, n-ar mai suferi atât de mult omul dacă n-ar alunga adevărul cel despre el, și care l-ar scăpa de satana, de suferința de la satana, că iată de unde vine suferința în trup și în duh și căderea din Dumnezeu apoi, și încă deznădejdea cea grea de dus!

Cei ce v-au ocolit pe voi cu dinadinsul, dar se socoteau ei fii ai acestui cuvânt și popor, aceia au avut și au multe de ale lor lucrări, cu care au atins fața lucrării cuvântului Meu și a cetății Mele cu voi când sunt văzuți ei neîmplinind pe cele spuse de Mine pentru viața celor ce sunt fii ai poporului Meu, și aceștia și-au ales cât să împlinescă și cât nu, și zic că se iau după alții când calcă rău, o, dar nu, că sunt și cele bune după care ei nu se iau. Când ei dau să fie știuți între cei ce Mă împlinesc pe Mine întru ei și întru faptele lor, dar calcă peste Domnul pentru voia de sine, atunci fața Mea este murdărită, dar și a voastră ca veghetori ai cetății, o, și se ivesc sminteli și clătănări, dar sminteala merge numai pentru cei ce caută sminteală ca să se acopere cu cele neîmplinite de ei, și nici de alții ca și ei.

Nu poate Domnul săvârși pentru tine lucrare mântuitoare ție dacă tu nu lucrezi la ea mai mult decât Dumnezeu, măi fiule creștin. Iată, nu este folosit adevărul, nu poate omul așa. Omul este bolnav de frică, și numai cel ce stă cu adevărul, numai acela e sănătos și la minte, și la inimă, și la trup și la credință și la iubire și la unire cu sfinții, cu Domnul, cu adevărul, fiilor. Cuvântul Meu, numai cuvântul Meu trebuie să-l împartă între ei cei ce vin cu slava acestui cuvânt spre creșterea lor, dar nu altfel de legături să-i unească pe cei ce vin pe această cale, pe care Eu vin să-Mi desăvârșesc un popor.

Iată, trebuie pocăință multă peste tot pe unde sunt cei ce se vor a fi fii ai lucrării cuvântului Meu, căci trebuie păzită și ștersă fața Mea și a celor cu care Eu Mă sprijin să vin cu-

vânt pe pământ, o, și aceasta trebuie să înțeleagă cei ce încă nu calcă drept pe calea crucii venirii Mele, iar crucea trebuie întregă să rămână, ca să fie ea de folos la capătul mersului cu Domnul.

Și a fost această zi de sărbătoare o lucrare de întoarcere a fiilor către părinți și a părinților către fii, precum este scris în Scripturi despre lucrarea proorocului Ilie, care vine să facă înțelepciune și lumină și cale cu adevăr pe ea pentru cei ce merg cu Domnul.

Ceata proorocilor serbează în ziua aceasta pe acest mare prooroc, care lângă Moise Mi-a însoțit pașii Mei pe pământ cât am stat, și apoi ei merg cu Mine peste tot între cer și pământ, și suntem cu trupul mergând și lucrând, o, și toți creștinii să învețe bine lucrarea răscumpărării trupurilor, și este de învățat despre această taină.

Iar acum coboară-ți glasul peste cetatea cuvântului Meu, tu, cel mare și viu cu trupul între prooroci, căci în ziua aceasta ești scris în calendar, și iată, avem datoria să grăim și să lucrăm.

— *O, slavă nemărginitei Tale iubiri, Iubitorule de oameni, Doamne, și ard și acum de râvnă, de dorul iubirii de Dumnezeu în oameni, că eu pe mine nu m-am iubit, ci numai pe Tine tot timpul, și ard și acum numai pentru Tine, iar pe oameni sunt supărat, sunt trist, că trăiesc ei fără căutare după Dumnezeu, o, și voiesc să se întoarcă la Tine oamenii, și iată ce mare cuvânt ai așezat în carte pentru întărirea pe calea Ta a celor ce Te-au cunoscut în acest cuvânt, iar cuvântul Tău merge peste mări și țări ca să se întoarcă oamenii la Dumnezeu, la dragoste sfântă, la sfințenie, o, Doamne.*

Nu este viață mai fericită ca și aceea a omului sfânt, și acesta este îndemnul meu: întoarcerea la sfințenie, la dragostea dintâi, iar dragostea Tu ești. Tu ești Cel sfânt, și asemenea Ție să fie și cei ce Te iubesc. Iar eu Te-am iubit așa, o, Doamne, și de aceea Tu m-ai iubit și m-ai luat cu trupul lângă Tine și până să Te naști pe pământ, și după aceea m-ai ținut lângă Tine, iar taina inimii mele și a vieții mele nu este știută îndeajuns, Doamne, pe pământ, o, și mă bucur de sfânta Ta învățătură peste cei ce se apropie să petreacă cu Tine viața lor pământească, și să le dai apoi și lor răscumpărarea trupurilor, după ce ei își lucrează mântuirea cea de la Tine cu viața lor aici, pe pământ.

O, atât de mult ai grăit, și atât de îndurerat ești, Doamne! Iată, nu știu creștinii să-Ți urmeze, iar Tu le-ai arătat că nu știu și că îi aștepți să învețe să meargă. Acum mersul trebuie să le fie sfânt, nu ca până acum, și măcar să înțeleagă ei că trebuie păstrată fața și lucrarea cetății cuvântului Tău și păzită de cei ce nu împlinesc întru totul povața Ta pentru cei ce sunt de partea Ta pe calea acestui cuvânt.

Ești îndurerat, Doamne. Să știe aceasta cei ce-Ți aduc durere! Lucrăm să-i întoarcem cu fața, Doamne, atât cât și ei vor da să lucreze aceasta. Și acum eu Te alin, împărțind durerea ca să nu stai singur sub ea.

O, întoarceți-vă la Domnul, voi cei ce ați aflat calea cuvântului Său și nu lucrați încă întregirea împlinirii cerute de El vouă! Viața cu Domnul este duhovnicească, nu pământească este ea și nu-i trebuie multe și mult, căci este de ajuns Domnul. O, întoarceți-vă, întoarceți-vă cu fața spre Domnul și numai spre El!

— Iată glasul celui ce strigă ca să-l întoarcă pe om la Dumnezeu!

Voi, cei care ați aflat harul acestui cuvânt și venirea Mea cu el spre voi, deschideți cartea, fiilor, și învățați-o de nota zece, ca să fiți cei împliniți ai Mei! Încântarea cu cele pământești vă duce spre pierderea credinței primite în dar, o, că nu vă trebuie credință pentru cele pământești, ci pentru cele duhovnicești, care vă păstrează ai Mei, săraci de cele de pe pământ, și bogați de cele din cer cu voi.

Se pierd de lângă Mine cei neîmplinitori și-Mi risipesc munca Mea de peste ei. Alegeți-vă încă o dată, fiilor! Faceți a doua oară alegerea și fiți apoi duhovnicești, și ridicați spre Mine rugăciune și duh de umilință, ca nu cumva să pieriți, fiilor! O, umblați cu Dumnezeu

ca proorocul Ilie! Nu umblați singuri! Umblați cu strajă peste viața voastră, umblați după adevăr, fiilor!

O, pace vouă! Adevărul aduce pacea în vreme de încordări. Pace peste cetatea cuvântului Meu, și pace vouă, celor ce vă hrăniți cu această merinde sfântă, împărțită vouă de pe masa aceasta!

Fiți toți ca și Mine! Fiți blânzi și smeriți cu inima, o, fiilor! Amin, amin, amin.

20-07/02-08-2021